

יודגש כי בכל מקרה, "יתרת ההון הפטורה" וה"יתרה להיוון בפטור" נקבעות במועד קבלת הפטור לראשונה, והן אינן ניתנות לשינוי לאחר מועד זה.

דוגמא:

אדם שהתחיל לעבוד אצל מעביד חדש בשנת 2000, הגיע לגיל הזכאות בשנת 2013 וממשיך לעבוד אצל אותו מעביד לאחר שהגיע לגיל הזכאות. הקצבה המזכה שמקבל החל מגיל הזכאות היא 9,000 ₪ ובנוסף מקבל משכורת של 8,000 ₪ בגין עבודתו. כיצד עליו לנהוג? הבעיה, הקצבה בגין 13 שנות העבודה האחרונות טרם נתקבלו בידו ולכן לכאורה יכול לוותר על הפטור של 9(א7) ולקבל פטור מרבי על הקצבה (מעין ויתור על מענקים פטורים). למען הסר ספק מענקים פטורים בגין שנות עבודה לאחר גיל הזכאות אינם נמנים על המענקים הפטורים.

מאחר והיחיד משער כי יקבל משכורת בגין כל שנת עבודה הוא מבקש לשריין מענקים פטורים בגובה של $1.35 * 13 * 8,000$ כלומר עליו לשריין 140,000 ₪ למשיכה של 104,000 ₪ בעתיד. כלומר הוא יבקש לייעד להיוון בפטור 140,000 ₪ אשר יקטינו את הפטור שלו על הקצבה ב 780 ₪ ויצטרפו ליתרה להיוון בפטור.

אירוע הפרישה 1

היחיד פרש מעבודתו בשנת 2020 ומשכורתו הנומינלית עלתה ל 9,000 ולפיכך קיבל פיצויים בסך של 180,000 ₪, כיצד יש לחשב לו את הפטור על הפיצויים.

בגין 7 השנים שלאחר הפרישה הינו זכאי לפטור הרגיל על פי הוראות הסעיף, בגין 13 השנים שקדמו לגיל הזכאות יוכל לקבל בפטור 104,000 (כשהם צמודים למדד) בלבד למרות שעל פי הסעיף היה זכאי ל 117,000 ₪ בפטור.

אירוע הפרישה 2

היחיד פרש מעבודתו בשנת 2020 וקיבל פיצויים בסך של 100,000 ₪ בסה"כ כלומר 5,000 ₪ לשנה, כיצד יש לחשב לו את הפטור על הפיצויים.

בגין 7 השנים שלאחר הפרישה הינו זכאי לפטור הרגיל על פי הוראות הסעיף, בגין 13 השנים שקדמו לגיל הזכאות יוכל לקבל בפטור 65,000 ולאחר הכפלה ב 1.35 נפגע ביתרה להיוון בפטור ב 87,750 ₪ יתרת ה"יתרה להיוון בפטור" בגובה של 52,250 ₪ תהיה ניתנת לניצול בדרך של היוון קצבה.

בברכה,

רשות המיסים בישראל